

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 2, lid 1, en 10, lid 2, van richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat de afgifte van een ticket kan worden gelijkgesteld met de daadwerkelijke verrichting van de vervoersdienst en belasting over de toegevoegde waarde verschuldigd is op de bedragen die een luchtvaartmaatschappij voor zich houdt wanneer de houder van een vliegtuigticket zijn ticket niet heeft gebruikt en dit is vervallen?
- 2) Zo ja, moet de geïnde belasting dan aan de staatskas worden doorgestort vanaf de ontvangst van de prijs, ook al vindt de reis mogelijk niet plaats door toedoen van de klant?

⁽¹⁾ Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Općinski sud u Velikoj Gorici (Kroatië) op 26 mei 2014 — VG Vodoopskrba d.o.o. za vodoopskrbu i odvodnju/Đuro Vladika

(Zaak C-254/14)

(2014/C 253/25)

Procestaal: Kroatisch

Verwijzende rechter

Općinski sud u Velikoj Gorici

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: VG Vodoopskrba d.o.o. za vodoopskrbu i odvodnju

Verwerende partij: Đuro Vladika

Prejudiciële vraag

Op grond van welke beginselen betaalt de consument volgens het Unierecht voor zijn watervoorziening? Moet hij slechts het waterverbruik betalen, zoals dat van de meter kan worden afgelezen, en tegen het geldende watertarief, of dient hij voor het water een prijs te betalen waarin de kosten zijn doorberekend die verband houden met de door de verrichters van gemeentelijke diensten uitgeoefende activiteiten (exploitatie, normale onderhoudswerkzaamheden, infrastructuurbeheer, personeelskosten, enz.)?

Hogere voorziening ingesteld op 2 juni 2014 door Cemex S.A.B. de C.V. e.a. tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 14 maart 2014 in zaak T-292/11, Cemex e.a./Commissie

(Zaak C-265/14 P)

(2014/C 253/26)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirantes: Cemex S.A.B. de C.V., New Sunward Holding BV, Cemex España, S.A., Cemex Deutschland AG, Cemex UK, Cemex Czech Operations s.r.o., Cemex France Gestion en Cemex Austria AG (vertegenwoordigers: J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez, H. González Duránte en B. Martínez Corral, abogados)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

— vernietiging van het arrest van het Gerecht van 14 maart 2014;

- uitspraak ten gronde op het bij het Gerecht ingestelde beroep tot nietigverklaring en nietigverklaring van het litigieuze besluit;
- verwijzing van de Commissie in de kosten die door Cemex en haar dochterondernemingen zijn gemaakt in eerste aanleg voor het Gerecht en in de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Onjuiste beoordeling van de motivering van het litigieuze besluit

Rekwirantes betogen dat het Gerecht blijkt heeft gegeven van een onjuiste beoordeling van de motivering van het litigieuze besluit waarbij om inlichtingen werd verzocht, welke motivering in heel algemene bewoordingen was gesteld. Het Gerecht heeft bij zijn beoordeling geen rekening gehouden met de omstandigheden van het geval of met de inhoud van het litigieuze besluit, en heeft geen toetsing van de evenredigheid uitgevoerd op basis van de praktische mogelijkheden van de Commissie, de technische omstandigheden en de termijn waarbinnen het litigieuze besluit is vastgesteld.

2. Onjuiste beoordeling van de vraag of de inlichtingen noodzakelijk zijn

Het Gerecht heeft tevens blijkt gegeven van een onjuiste beoordeling van de vraag of de in het litigieuze besluit gevraagde inlichtingen noodzakelijk waren, aangezien die inlichtingen reeds gedeeltelijk door de Commissie waren verkregen of geen band hadden met het onderwerp van het onderzoek.

3. Onjuiste motivering van het bestreden arrest en onjuiste beoordeling van de schending van artikel 18, lid 3, van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ wat de aard van de gevraagde inlichtingen betreft

Rekwirantes stellen voorts dat het bestreden arrest onjuist is gemotiveerd, nu het Gerecht zich niet heeft uitgesproken over een aantal door hen aangevoerde argumenten met betrekking tot de aard van de gevraagde inlichtingen. Voor het verstrekken van de gevraagde inlichtingen zouden waardeoordelen over hypothetische scenario's nodig zijn geweest. Het Gerecht heeft bovendien blijkt gegeven van een onjuiste opvatting door te oordelen dat geen sprake was van schending van artikel 18, lid 3, van verordening nr. 1/2003, aangezien in het litigieuze besluit van rekwirantes werd verlangd dat zij vragen beantwoordden die geen betrekking hadden op feiten en geen verband hielden met feitelijke omstandigheden.

4. Onjuiste beoordeling van het evenredigheidsvereiste

Volgens rekwirantes heeft het Gerecht blijkt gegeven van een onjuiste opvatting door de verwerping van hun beroep tot gedeeltelijke nietigverklaring van het litigieuze besluit waarbij om inlichtingen werd verzocht, aangezien het van oordeel was dat de Commissie bij de vaststelling van het besluit en de daarin gestelde termijn voor het verstrekken van de inlichtingen geen blijkt had gegeven van een onredelijke of onevenredige handelwijze. Daarnaast voeren rekwirantes aan dat het Gerecht blijkt heeft gegeven van een onjuiste opvatting door te oordelen dat het verzoek om inlichtingen van de Commissie gerechtvaardigd was, hoewel het verstrekken van de gevraagde inlichtingen voor rekwirantes een zeer hoge werklast met zich bracht.

5. Onjuiste beoordeling van de inbreuk op artikel 3 van verordening (EEG) nr. 1 ⁽²⁾

Het Gerecht heeft blijkt gegeven van een onjuiste opvatting door te oordelen dat de Commissie, die het litigieuze besluit uitsluitend in het Spaans had toegezonden, geen inbreuk had gemaakt op artikel 3 van verordening nr. 1.

6. Onjuiste beoordeling van de schending van het beginsel van behoorlijk bestuur

Ten slotte stellen rekwirantes dat het Gerecht blijkt heeft gegeven van een onjuiste opvatting door te oordelen dat verschillende gedragingen van de Commissie weliswaar laakbaar waren, doch geen schending van het beginsel van behoorlijk bestuur opleverden.

⁽¹⁾ Verordening van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen [101 VWEU] en [102 VWEU] (PB 2003, L 1, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening van de Raad van 15 april 1958 tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap (PB 1958, 17, blz. 385).